

KOTIČEK · GOSPODA

DOROPOLJSKEGA

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Tudi jaz se drzнем vriniti v Vaš kotichek z vprašanjem: Kdaj bodo rešeni naši bratje slovenskega Korotana?

Pričakujem odgovora v Vašem koticčku in ostajam

Vaš vdani

Vekoslav Čečovnik,
učenec 5. razr.,
Prevalje - Farna ves.

Odgovor:

Ljubi Vekoslav!

Tvojemu vprašanju ni tako lahko odgovoriti. Mislim pa, da pride rešitev našim zaslužnjem bratom tistikrat, kadar bomo v bratski ljubezni združeni vsi, ki živimo v svobodni domovini. V slogi je moč!

*

Ljubi gospod Doropoljski!

Danes Vam prvič pišem. Naročujem »Zvonček« prvo leto. Rad čitam povesti, posebno pa »Kekec nad samotnim brezdnom.« Hodim v prvo gimnazijo. Jako bi me veselilo, ako bi zagledal svoje pisemce v »Zvončku«.

Srčno Vas pozdravlja

Benjamin Marušič,
učenec prve gimnazije v Mariboru.

Odgovor:

Ljubi Benjamin!

Glej — Tvoje pisemce je v »Zvončku«, a v Tvojem srcu mora biti veselje. Naj Ti to veselje ostane neskaljeno do konca dni!

*

Velecenjeni g. Doropoljski!

Danes se oglašam pri Vas s prvim pisemom. Prosim Vas, da mi naredite prostor v Tvojem koticčku za moje pismo. Pišem se

Mirko Kuri,
učenec III. razr. 2. odd.,
Sv. Trojica v Slov. gor.

Odgovor:

Ljubi Mirko!

Učenec si tretjega razreda! A Tvoja pisava? Bog se usmili! Glej, da mi takega pisma več ne pošlješ!

*

Spoštovani g. Doropoljski!

Dolgo sem si že želela pisati Vam, ker rada čitam Vaš kotichek. Hodim v 3. razred v Vuzenici. Naša gospodična je iz Ljubljane in Vas pozna. »Zvonček« imamo jako radi. Naša šola ima čez 30 naročnikov. Jako mi ugaja list s prijateljicami v koticčku. Naj bom tudi jaz med njimi!

Ljubega očeta mi je ugrabila smrt. Živimo z materjo in brati in sestra v koči pri Dravi. Sestra je večja nego jaz in telovadi pri sokolskem naraščaju. Na Svečnico so v Dravogradu tudi prvič nastopile v kroju.

Lepo Vas pozdravlja s severne meje

Romana Kranjčeva
v Vuzenici ob Dravi.

Odgovor:

Ljuba Romana!

Vračam Ti pozdrav na severno mejo, kjer morate stati neomajni v narodnem ponosu in neizprosni v domovinski ljubezni na braniku ljubljene naše očetnjave!

*

Dragi gospod Doropoljski!

Videl sem, kako Vam pišejo drugi prejemalci »Zvončka«. Zato Vam pišem tudi jaz malo pisemce. Drugič Vam pišem kaj več.

Prav srčno Vas pozdravlja

vdani Vam

Joško Cvar
v Kranju.

Odgovor:

Ljubi Joško!

Kadar mi boš pisal kaj več, boš dobil daljši odgovor. Danes vračam enako z enakim.

*

Velebenjeni g. Doropoljski!

Tudi jaz se Vam drznem pisati v Vaš kotiček. Hodim v IV. razred osnovne šole v Kapelah.

Naročnik na »Zvonček« sem prvo leto. »Zvonček« mi jako ugaja. Najbolj mi ugaja »Kekec nad samotnim brezdnom.« Pa tudi Vaš kotiček mi jako ugaja. Tukaj Vam pošiljam pesemco. Ako se Vam ne zdi preborna, prosim Vas, natisnite jo v kotičku.

Prihod jeseni.

Hladna že jesen prihaja,
po dolinah senca vstaja,
solnce vedno bolj motno
seva na okolico.

Listje že orumenelo
pada z drevja ovenelo,
gozd postaja tih in gol,
žalosten je hrib in dol.

Nadejam se, da ne boste vrgli mojega pisemca v košek, ampak naravnost v kotiček.

Iskreno Vas pozdravlja
vdani Vam

Franc Ribič.

Odgovor:

Ljubi Franc!

Kakor vidim, Ti vse ugaja, kar je v »Zvončku«. Ker pa meni ugaja tudi Tvoja pesemca, zato jo uvrščam v svoj kotiček, da boš imel še več veselja z njim.

*

Velepoštovani g. Doropoljski!

Čitala sem v »Zvončku«, da Vam pišejo mnoge deklice in dečki, zato Vam pišem tudi jaz, in sicer že v drugič. Prvikrat sem Vam pisala pred nekoliko meseci, pa sem Vam tedaj opisala, kaj delam in čitam. Ker mi v »Zvončku« niste odgovorili, do-

mnevam, da se je pismo morda izgubilo. Zato Vam pišem sedaj zopet. V kratkem bom hodila v Ljubljano v šolo. Sprejeta sem v prvo real. gimnazijo v liceju. Jako rada se učim; posebno zemljepisa in zgodovine. Ostala bom zvesta naročnica »Zvončka« in »Sokoliča«. Nadejam se, da mi v »Zvončku« odgovorite.

Pozdravljam Vas z iskrenim »Zdravo!«

Tatjana Obersnelova,
uč. 1. real. gimn., Jesenice.

Odgovor:

Ljuba Tatjana!

Morda se je Tvoje pismo res izgubilo ali pa je izgrešilo pravo pot. Ne bodi huda zaradi tega! Danes je vse to popravljeno. Sedaj si že v srednji šoli, kjer Ti bo dano dovolj prilike, da se seznaš posebno z zemljepisom in zgodovino zlasti naše domovine in našega naroda. Vsaka Jugoslovanka mora poznati svojo lepo domovino in slavno našo zgodovino, da tem iskreneje vzljubi dom in narod svoj!

*

KOTIČKOV ZABAVNIK.

Mlad čarovnik.

Čira, čara, krog,
v sredi križ, in Bog
perutnice meni daj,
pa se dvignem v raj!
Petru svetemu povem,
da rad klobasice jem.
Če jih nima, pa me naj
angel vede k stojnici,
ki Miklavž za njo sedi.
On prav dobro me pozna,
vse ima in da
mi takoj,
kar želodec moj
poželi...

Fr. Rojec.

*

Rešitev zastavice v podobah v
10. številu.

Brez potu ni medu.

